

obrazové přílohy.

Oponentní posudek

Předkládaná diplomová práce si klade dva cíle: zmapovat způsoby, jimiž Greenpeace získává a využívá ke svému působení různé formy kapitálu a popsat hierarchickou strukturu mezi dobrovolníky působícími v organizaci a zjistit, jakými faktory je určována (str. 10 – 11). Oba tyto cíle jsou adekvátně splněny.

Při hledání odpovědi na vytyčené otázky autorka vychází z tématu výzkumu, který absolvovala jako dobrovolnice Greenpeace a v jehož průběhu se jí podařilo podle mého názoru velmi zdárně nahlédnout strukturu fungování této organizace. Krom toho, že podává velmi slusnou etnografii pražské pobocky Greenpeace, kde se pohybovala, své závěry adekvátně ukotvuje teoreticky. Při analýze kapitálů využíváných Greenpeace vychází z Bourdieuhovo teorie kapitálu, rozlišuje a analyzuje tak kapitál ekonomický, kulturní, sociální a symbolický (str. 36 – 45). Zároveň vychází z Foucaultova pojetí disciplinace, který užívá jako teoretický rámec pro analýzu hierarchických vztahů mezi zaměstnanci organizace a dobrovolníky i mezi dobrovolníky navzájem (autorka vymezuje tři typy dobrovolníků v hierarchicky nerovném postavení, str. 58 - 66). Oceňuje i zajímavý postřeh o symbolickém významu veganství mezi dobrovolníky (str. 67 – 70), autorka zde využívá douglasovské perspektivy a vyslovuje domněnku, že masitá strava, vzhledem k ekologické zátěži, kterou její produkce způsobuje, může být v rámci étosu Greenpeace skutečně chápána jako něco „nečistého“.

Na předkládané práci oceňuji poctivou terénní práci, kterou autorka absolvovala i za cenu fyzických útrap a bezpečnostních rizik. Jisté otázky vidím u etické stránky výzkumu: autorka v práci odhaluje strategii organizace, zvažila potenciální možnost jejího ohrožení v důsledku zveřejnění výsledků výzkumu? Seznámila organizátory základem i pokračitelého výzkumu se svou pozicí výzkumnice? Konzultovala znění práce se zaměstnanci a dobrovolníky Greenpeace, kteří spolupracovali na výzkumu? Zároveň si neodpustím jednu spíše marginální poznámku: přestože Foucaultovská analýza moci je nepochybně adekvátním nástrojem pro nahlédnutí složitěho přediva sociálních vztahů, v případě antropologie Greenpeace bych její uplatnění viděla spíše v poněkud jiné oblasti – autorka konec konců sama na několika místech upozorňuje na to, jak Greenpeace využívá stávající mocenské struktury pro dosažení svých cílů (mediální kampaně či dokonce přebírání některých aspektů neoliberalní retoriky atd.) Nemůže i zde fungovat jistá forma disciplinace?

Přes tyto kritické poznámky, které zamýšlím spíše jako náměty k diskusi během obhajoby práce, se domnívám, že autorka předkládá práci zdatilou, kterou jednoznačně doporučuji k obhajobě a návrhuji hodnocení stupněm výborně.

